ւորութեան վասն ազատութեան բանտարկելոյն, ապա զերծան 'ի ձեռաց նոցա։

Գրեաց Գաբրիէլ վարդապետ յԱքքէ քաղաքէ առ Թէոդորոս՝ թէ վասն ազատութեան Օթմանայ պահանջեն զ500 քսակս դրամոց. Լատինք ոչ կամեցան մերձենալ յայս գործ մասամբ իւիք. իսկ Հայք և Յոյնք առաքեցին զԹարգմանսն յԱքքէ, և նոցա հասեալ անդ՝ խոստացան անթերի հատուցանել զգումարն, և ետուն մուրհակ օրինօք դատարանի ինքնընտիր Իսմայել Փաշայի՝ և հանեալ 'ի բանտէ ըզՇէյխ հաճի Օթման ղաֆարճի բերին ընդ ինքեանս յԵրուսաղէմ և առաքեցին 'ի տեղի իւր։ Եւ այս ծանրութիւն բեռին մնաց 'ի վերայ Հայոց և Յունաց։ Թէոդորոս Պատրիարք կողկողանօք գրէ առ ազգայինս 'ի Բիւզանդիոն հասանիլ 'ի թիկունս, զի չէր մնացեալ յոյս կենդանութեան յերեսաց կեղեքիչ բռնաւորաց. նեղութիւնք, տառապանք յափշտակութիւնք և այլ սոյնպիսի տարօրինակ իրք, զորոց երկար գրէ 'ի նամականիս իւր։

Իսկ ուխտաւորքն հասեալ 'ի կողմանս Դամասկոսի՝ մնասեցան 'ի զօրաց Տեւֆ կոչեցելոց, և գերի վարեցաւ մանուկ մի 'ի նոցանէ (1804)։

Յաւուրս Թէոդորոս Պատրիարքի Խորենացւոյ յաջորդի Յակոբայ Նալեան, գնեցաւ արդեամբք վանաց Ս. Յակոբայ մեծ տունն 'ի Լաւոդիկէ՝ և կարգեցին զայն հոգետուն 'ի պէտս ուխտաւորաց եկելոց ծովային ճանապարհաւ, և յաւելին միաբանք և այլք 'ի նոյն՝ քանի մի տունս իբր կալուած հոգետան, արդեամբք նոցին պատսպարիլ տեսուչ վարդապետին։ Եւ 'ի սմին ժամանակի Բդեշխն Լաւոդիկեայ բռնացեալ 'ի վերայ հոգետան նստոյց զօրս, և տեսուչ վարդապետն փախուցեալ 'ի ձեռաց նորա մազապուրծ զերծաւ յԵրուսաղէմ. փակեցաւ դուռն եկեղեցւոյ, և ժողովուրդք տեղւոյն զրկեցան 'ի հոգեւոր մխիթարութենէ որպէս գրեն դառն գանկատանօք առ Թէոդորոս Պատրիարք, առաջի եդեալ նմա զտարագրիլն իւրեանց 'ի քաղաքէն, զքանդումն եւ զաւերումն շինուածոց հոգետան 'ի զօրաց անտի։ Իսկ Թէոդորոս Պատրիարք չկարացեալ առնել ինչ առ ժամն առաքեաց 'ի Կոստանդինուպոլիս զհրովարտակն Սուլթան Մուստաֆայի նորոգել զայն յանուն